

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมกับต้นทุนเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษากครั้งต่อไป ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมกับต้นทุนเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) รายงานความยั่งยืน และการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมใน Website ของบริษัท สำหรับปี 2558 จำนวน 357 บริษัท ทั้งนี้ ไม่รวมบริษัทจดทะเบียนที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอน บริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูกิจการ หลักทรัพย์ที่จัดอยู่ในหมวดธุรกิจกองทุนรวม(Mutual Fund) และกองทรัสต์ (Trust) บริษัทที่มีข้อมูลตัวแปรไม่ครบถ้วน รวมทั้งผู้ศึกษาได้ทำการตัดข้อมูลที่มีค่าผิดปกติ(Outliers) ออกไปเพื่อให้ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานในการศึกษากครั้งนี้ได้ข้อมูลสถิติที่มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

การศึกษากครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้เทคนิคในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และ 2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ประกอบด้วย การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และ การทดสอบสมการถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษากครั้งนี้ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ต้นทุนเงินทุนถ่วงน้ำหนัก (Weighted Average Cost of Capital : WACC) และตัวแปรควบคุม (Control Variable) ได้แก่ ขนาดกิจการ (SIZE), ความเสี่ยงทางการเงิน (LEV), อัตราส่วน Book-to-Market (BTM), ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (BETA) และ อัตราการเติบโตของบริษัท (GR)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ เพื่อสร้างสมการที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมกับต้นทุนเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ได้ดังตารางที่ 5.1 ดังนี้

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุและการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	ผลการศึกษา	ผลการทดสอบสมมติฐาน
การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม (DISC)	ไม่มีความสัมพันธ์	ปฏิเสธ
ตัวแปรควบคุม	ผลการศึกษา	ทิศทางที่คาดหวัง
ขนาดกิจการ (SIZE)	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ความเสี่ยงทางการเงิน (LEV)	มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม	+
อัตราส่วนBook-to-Market (BTM)	มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม	+
ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (BETA)	มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน	+
อัตราการเติบโตของบริษัท (GR)	ไม่มีความสัมพันธ์	+

หมายเหตุ : จำนวนข้อมูล 357 บริษัท

จากตารางที่ 5.1 สรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตัวแปรอิสระที่ทำการศึกษา คือ การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม ($DISC_{i,t}$) ไม่มีความสัมพันธ์กับต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ($WACC_{i,t+1}$) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ด้านตัวแปรควบคุมพบว่า ความเสี่ยงทางการเงิน ($LEV_{i,t}$) อัตราส่วน Book-to-Market ($BTM_{i,t}$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ($WACC_{i,t+1}$) โดยไม่เป็นไปตามทิศทางที่คาดหวังสำหรับความเสี่ยงที่เป็นระบบ ($BETA_{i,t}$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ($WACC_{i,t+1}$) โดยเป็นไปตามทิศทางที่คาดหวัง แต่สำหรับขนาดกิจการ ($SIZE_{i,t}$) อัตราการเติบโตของบริษัท ($GR_{i,t}$) ไม่มีความสัมพันธ์กับต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ($WACC_{i,t+1}$)

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมกับต้นทุนเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

5.2.1 ตัวแปรอิสระ

การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม (DISC_{i,t})

จากผลการศึกษาพบว่า การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เนื่องจากบริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับที่ต่ำเมื่อเทียบกับรายการทั้งหมด โดยมีค่าเฉลี่ยการเปิดเผยข้อมูลเท่ากับ 0.353 เช่นเดียวกับงานวิจัยของฐิติมา กิ่งแก้ว (2555) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตามความสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าดัชนีการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.2694 และงานวิจัยของรัชนิยา บังเมฆ, รวี ลงกานี และมนทิพย์ ตั้งเอกจิต (2554) ศึกษาความสัมพันธ์ของการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและต้นทุนเงินทุนส่วนของเจ้าของ กรณีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมมีค่าเฉลี่ย 0.16 ของรายการทั้งหมด ซึ่งเห็นว่าค่าเฉลี่ยการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระดับที่ต่ำ

ผลการศึกษายังพบว่า การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมไม่ได้ส่งผลต่อต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ซึ่งอาจมีปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนและเจ้าหนี้มากกว่า เนื่องจากรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนใหญ่เป็นข้อมูลที่ไม่ใช่ทางการเงิน แต่ในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนจะใช้ข้อมูลทางการเงินมาพิจารณาความเสี่ยง และใช้ปัจจัยอื่น เช่น เศรษฐกิจ การเมือง มาประกอบการตัดสินใจลงทุน ส่วนสถาบันทางการเงินหรือเจ้าหนี้ อาจพิจารณาการให้สินเชื่อจากหลักประกัน ความสามารถในการชำระหนี้มากกว่า นอกจากนี้การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมอาจส่งผลต่อกิจการในระยะยาวแต่การศึกษานี้เก็บข้อมูลเพียงหนึ่งปีอาจไม่สะท้อนการลดลงของต้นทุนเงินทุน (วรชยา สุทธิเชรษฐ, 2555) และกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียของกิจการ เช่น พนักงาน ลูกค้า ชุมชน อาจให้ความสนใจการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่านักลงทุน เจ้าหนี้ และสถาบันการเงิน สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชนิยา บังเมฆ, รวี ลงกานี และมนทิพย์ ตั้งเอกจิต (2554) ที่พบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับต้นทุนเงินทุนส่วนของเจ้าของ แต่พบว่าระดับของการเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับและตามความสมัครใจอื่นๆ ที่เปิดเผยในรายงานประจำปีมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับต้นทุนเงินทุนส่วนของเจ้าของ

5.2.2 ตัวแปรควบคุม

1. ขนาดของกิจการ ($SIZE_{i,t}$)

จากผลการศึกษาพบว่า ขนาดของกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 กล่าวคือขนาดกิจการไม่มีผลต่อต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก โดยไม่ว่าบริษัทจะมีขนาดใหญ่หรือขนาดเล็ก ก็ไม่ส่งผลกระทบต่อต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักเนื่องจากแต่ละขนาดของกิจการก็มีต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Zohreh and Bahman (2013) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมกับต้นทุนเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ تهران ที่พบว่าขนาดของบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับผลต่อต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก นอกจากนี้ในงานวิจัยของกานต์แก้ว กุลวานิช (2550) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อต้นทุนเงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้นพบว่าขนาดบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับต้นทุนส่วนของผู้ถือหุ้น

2. ความเสี่ยงทางการเงิน ($LEV_{i,t}$)

จากผลการศึกษาพบว่า ความเสี่ยงทางการเงินมีความสัมพันธ์กับต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 กล่าวคือ หากกิจการมีภาระผูกพันจากการก่อหนี้เพิ่มขึ้นจะทำให้ต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักลดลง เนื่องจากกิจการมีการก่อหนี้มากขึ้น ทำให้มีค่าใช้จ่ายทางการเงินก็คือดอกเบี้ย ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่หักภาษีได้จะเข้ามาเฉลี่ยทำให้ต้นทุนเงินทุนลดลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Zohreh and Bahman (2013) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมกับต้นทุนเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ تهران พบว่าความเสี่ยงทางการเงินมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

3. อัตราส่วน Book-to-Market ($BTM_{i,t}$)

จากผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วน Book-to-Market มีความสัมพันธ์กับต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 กล่าวคือ หากกิจการมีอัตราส่วน Book-to-Market มากขึ้นจะทำให้ต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักลดลง โดยอัตราส่วน Book-to-Market เป็นอัตราส่วนที่เปรียบเทียบมูลค่าทางบัญชีจากส่วนของผู้ถือหุ้นกับมูลค่าตลาดจากมูลค่าของหลักทรัพย์ หากอัตราส่วน Book-to-Market มากขึ้น จะทำให้อัตราการเติบโตของบริษัทลดลงและส่งผลกระทบต่อต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักลดลง ซึ่งสอดคล้องกับ Praveen and Mohammad (2017) ที่ศึกษาผลกระทบของการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมโดยสมัครใจต่อต้นทุนส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินเดีย พบว่าอัตราส่วน Book-to-Market มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับต้นทุนส่วนของผู้ถือหุ้น

4. ความเสี่ยงที่เป็นระบบ ($BETA_{i,t}$)

จากการศึกษาพบว่า ความเสี่ยงที่เป็นระบบมีความสัมพันธ์กับต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 กล่าวคือหากกิจการมีความเสี่ยงที่เป็นระบบมากขึ้นจะทำให้ต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักเพิ่มขึ้น เนื่องจาก ค่าเบต้ามีความสัมพันธ์โดยตรงกับต้นทุนส่วนของผู้ถือหุ้นที่คำนวณจากโมเดล CAPM (Capital Asset Pricing Model) และค่าเบต้าเป็นค่าสัมประสิทธิ์เปรียบเทียบระหว่างราคาหุ้นกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์หากค่าเบต้าของบริษัทมากขึ้นทำให้เกิดความเสี่ยงและนักลงทุนคาดหวังที่จะได้รับผลตอบแทนมากขึ้นเพื่อที่จะชดเชยความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นด้วยส่งผลให้ต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์แก้ว กุลวานิช (2550) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อต้นทุนเงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้นพบว่าความเสี่ยงที่เป็นระบบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับต้นทุนส่วนของผู้ถือหุ้นนอกจากนั้นในงานวิจัยของ Ghoul et al. (2011) ศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมมีผลกระทบกับต้นทุนเงินทุนอย่างไร ผลการศึกษาพบว่าความเสี่ยงที่เป็นระบบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับต้นทุนส่วนของผู้ถือหุ้น

6. อัตราการเติบโตของบริษัท (GR)

จากการศึกษาพบว่า อัตราการเติบโตของบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 กล่าวคืออัตราการเติบโตของบริษัทไม่มีผลต่อต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก เนื่องจากเศรษฐกิจมีความผันผวนทำให้ยอดขายมีความไม่แน่นอน ส่งผลให้กำไรลดลงทำให้บริษัทไม่ลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนเพิ่มเติมซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้กิจการ และกิจการอาจอยู่ในช่วงที่กำลังเติบโตอาจจะเก็บกำไรไว้ใช้ขยายกิจการเพื่อให้กิจการเติบโตขึ้นซึ่งทำให้นักลงทุนไม่ได้รับผลตอบแทนที่ต้องการ สอดคล้องกับงานวิจัยของกานต์แก้ว กุลวานิช (2550) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อต้นทุนเงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้นพบว่าอัตราการเติบโตของบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับต้นทุนเงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้นนอกจากนั้นในงานวิจัยของสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชनिया บังเมฆ,รวี ลงกานี และมนตรีพิศ ตั้งเอกจิต (2554) ศึกษาความสัมพันธ์ของการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและต้นทุนเงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้นของกรณีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่าอัตราการเติบโตของกำไรไม่มีความสัมพันธ์กับต้นทุนเงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น

5.3 ข้อค้นพบจากการศึกษา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมกับต้นทุนเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีข้อค้นพบที่น่าสนใจดังนี้

5.3.1 ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับต้นทุนเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้แก่ ความเสี่ยงทางการเงิน อัตราส่วนมูลค่าทางบัญชีต่อมูลค่าตลาด และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับต้นทุนเงินทุน คือ ความเสี่ยงที่เป็นระบบ

5.3.2 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมกับต้นทุนเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับต้นทุนเงินทุน เนื่องจากการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมไม่ได้ส่งผลต่อต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักซึ่งอาจมีปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน และเจ้าหน้าที่มากกว่า ดังนั้นผู้ลงทุนต้องใช้ตัวแปรอื่นๆเพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุน

5.3.3 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมต่ำกว่าระดับร้อยละ 60 ของรายการที่ได้กำหนดไว้ โดยหัวข้อที่มีการเปิดเผยมากที่สุดคือ การเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการ การเปิดเผยข้อมูลทางการเงิน การเปิดเผยอัตราส่วนทางการเงิน ตามลำดับซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของด้านเศรษฐกิจ เนื่องมาจากสำนักงานกสท. กำหนดให้บริษัทจดทะเบียนเปิดเผย

5.3.4 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจัดทำรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม โดยอ้างอิงแนวทางการจัดทำรายงานความยั่งยืนตามกรอบของ GRI 4 และตามแนวทางการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการ การเปิดเผยข้อมูลทางการเงิน การเปิดเผยอัตราส่วนทางการเงิน ตามลำดับซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของด้านเศรษฐกิจ เนื่องมาจากสำนักงานกสท. กำหนดให้บริษัทจดทะเบียนเปิดเผย

และบางบริษัทเปิดเผยไว้ในรายงานประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี(แบบ 56-1) โดยไม่ได้เปิดเผยครบทุกหัวข้อ ทั้งนี้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนดให้มีการจัดทำรายงานความยั่งยืน รายงานความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อนำเสนอข้อมูลให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ทราบและเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับบริษัท นอกจากนี้รายงานความรับผิดชอบต่อสังคมยังเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของบริษัทเพื่อลดความไม่เท่าเทียมกันของข้อมูลระหว่างผู้บริหารกับนักลงทุน Carmelo (2011)

5.4 ข้อจำกัด

5.4.1 การศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาข้อมูลเพียง 1 ปี อาจทำให้เห็นภาพความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมกับต้นทุนเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่ชัดเจน

5.4.2 การศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาคำนิยามถึงข้อมูลเชิงปริมาณตามตัวแบบที่ใช้ในการศึกษาเพียงอย่างเดียวและมีแนวทางในการเลือกตัวแปรควบคุมจากการทบทวนวรรณกรรมในอดีตและจากเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ได้คำนึงถึงข้อมูลเชิงคุณภาพหรือปัจจัยอื่นๆที่อาจมีผลกระทบต่อต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

5.4.3 การศึกษาในครั้งนี้ตัวแบบจำลองสมการที่ใช้ในการศึกษาไม่ได้ควบคุมด้วยประเภทอุตสาหกรรม

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1. ระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตามบริษัทเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งการดำเนินงานของบริษัทส่งผลกระทบต่อชุมชนและสังคมในบริเวณกว้าง ดังนั้นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรให้ความสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น และควรมีการกำหนดให้บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมให้ครบทุกหัวข้อ เนื่องจากการศึกษาที่ผ่านมาแต่ละบริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมเพียงบางหัวข้อเท่านั้น และบริษัทควรตระหนักว่าความรับผิดชอบต่อสังคมจะสามารถสร้างความยั่งยืนในระยะยาวให้กับบริษัท

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม และการจัดทำรายงานความยั่งยืน หรือรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและเห็นความสำคัญของการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นเพื่อเพิ่มคุณค่าและสร้างภาพลักษณ์ให้บริษัท

3. ในการตัดสินใจลงทุน นักลงทุนควรให้ความสำคัญปัจจัยอื่นๆที่ส่งผลกระทบต่อต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก เช่น ขนาดของกิจการ ความเสี่ยงทางการเงิน อัตราส่วนมูลค่าบัญชีต่อมูลค่าตลาด และ ความเสี่ยงที่เป็นระบบ จากการศึกษาพบว่าความเสี่ยงที่เป็นระบบมีความสัมพันธ์กับต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในทิศทางเดียวกันและความเสี่ยงที่เป็นระบบยังมีความสัมพันธ์โดยตรงกับราคาหุ้น ดังนั้นนักลงทุนควรวิเคราะห์ข้อมูลด้วยความระมัดระวัง

5.5.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมกับต้นทุนเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาข้อมูลเพียง 1 ปี คือปี 2558 ทำให้ไม่พบความสัมพันธ์ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการขยายระยะเวลาให้มากขึ้นเนื่องจากการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมอาจส่งผลกระทบต่อบริษัทในระยะยาว

2 ในการศึกษาครั้งต่อไปสามารถเก็บข้อมูลมาประมวลผลเพื่อให้สามารถแยกอุตสาหกรรมได้ เนื่องจากแต่ละอุตสาหกรรมมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่เท่ากัน โดยบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง และอุตสาหกรรมทรัพยากรมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ หากมีการควบคุมด้วยประเภทอุตสาหกรรมก็จะทำให้ผลการศึกษาน่าสนใจยิ่งขึ้น

3. ในการศึกษาครั้งนี้มีการเก็บข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ผลการศึกษามีความชัดเจนยิ่งขึ้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มรูปแบบรายการการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมอื่นๆ เช่น ผลกระทบของระดับเสี่ยงที่เกิดจากการดำเนินงานของบริษัท รายการชั่วโมงการช่วยเหลือชุมชน ชั่วโมงจิตอาสาของพนักงาน เป็นต้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved